

Sygn. akt IX Gz 320/13

POSTANOWIENIE

Dnia 17 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie IX Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Monika Kazubińska – Kręcisz (spr)

Sędziowie: SSO Liliana Stępkowska

SSO Wojciech Turzański

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2013 r. w Lublinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w L.

przeciwko J. M. i W. S.

o zapłatę

w przedmiocie zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego Lublin – Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku z dnia 7 lutego 2013 r. w sprawie sygnatura akt VIII GNc 4141/11

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy Lublin – Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku odrzucił zażalenie pozwanego W. S. na postanowienie tego Sądu z dnia 27 września 2012 r. (k.185).

W uzasadnieniu przedmiotowego postanowienia Sąd I instancji wskazał, że pozwany został zobowiązany zarządzeniem z dnia 15 listopada 2012 r. do uzupełnienia wskazanych w zarządzeniu braków formalnych zażalenia, w tym uiszczenia należnej opłaty. Odpis zarządzenia doręczono pozwanemu w dniu 29 listopada 2012 r. W odpowiedzi pozwany wniósł o zwolnienie go od kosztów sądowych w tej części. Pomimo wezwania nie uzupełnił on jednak braków wniosku, co skutkowało jego zwrotem. Z tych względów Sąd postanowił następnie o odrzuceniu zażalenia z powodu jego nieopłacenia.

Na powyższe postanowienie pozwany W. S. złożył zażalenie (k.205-206). Zaskarżył postanowienie w całości, wnosząc o jego uchylenie lub zmianę, jak też przyznanie od powoda zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

W uzasadnieniu zażalenia wskazano, że Sąd Rejonowy bezzasadnie uznał, że pozwany nie uzupełnił braków formalnych zażalenia, bowiem wszelkie żądane dokumenty złożone zostały w przepisany terminie. Jako podstawę zarzutów wskazał naruszenie normy procesowej art. 504 § 1 kpc poprzez błędne zastosowanie i uznanie, że pozwany mimo braku doręczenia mu wezwania do uzupełnienia braków formalnych sprzeciwu od nakazu zapłaty uchybił ustawowemu terminowi do jego wniesienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne, nie zawiera bowiem żadnych zarzutów adekwatnych do stanu faktycznego, w którym zapadło zaskarżone postanowienie. Pozwany twierdził bowiem, iż wykonał wszystkie zarządzenia, zmierzające do uzupełnienia braków formalnych zażalenia, zapominając jednak, iż był on również wzywany do uzupełnienia braków wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych (wniosek z dnia 4 grudnia 2012 r. – k. 149). Wniosek ten złożył w wyniku ustalenia wysokości i zobowiązania go do uiszczenia opłaty od zażalenia (zarządzenie z dnia 15 listopada 2012 r. – k. 147). Wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych w postaci opłaty od zażalenia został złożony w terminie zakreślonym do uzupełnienia tego braku. Zarządzeniem z dnia 19 grudnia 2012 r. (k. 159) pozwany wezwany został do uzupełnienia braków wniosku o zwolnienie od opłaty poprzez złożenie oświadczenia o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania na urzędowym formularzu. Wezwanie otrzymał w dniu 31 grudnia 2012 r. (k. 167) i w odpowiedzi przesłał wymagany formularz. W związku z tym, że nie zawierał on podpisu, a zatem nie posiadał waloru dokumentu (oświadczenia obowiązanego), pozwany zarządzeniem z dnia 14 stycznia 2013 r. (k. 173) został ponownie wezwany do uzupełnienia braków wniosku o zwolnienie od kosztów poprzez podpisanie oświadczenia. Zobowiązanie to powstało z dniem 28 stycznia 2013 r., kiedy to W. S. odebrał przedmiotowe wezwanie (k. 179). W zakreślonym terminie 7 dni nie wywiązał się jednak ze zobowiązania i nie złożył oświadczenia majątkowego wolnego od wskazywanych przez Przewodniczącego braków. Nie uiszczył też w tym terminie należnej opłaty. Powyższe skutkowało zarządzeniem o zwrocie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych (k. 186).

Zgodnie ze wskazanym przez Sąd Rejonowy przepisem art. 370 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc sąd odrzuca na posiedzeniu niejawnym zażalenie wniesione po upływie przepisanej terminu, nieopłacone lub z innych przyczyn niedopuszczalne, jak również zażalenie, którego braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

Podkreślić należy, iż pozwany został wezwany do uzupełnienia braków formalnych wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych – opłaty od zażalenia, które zostały precyzyjnie określone. Nie dokonując wskazanych czynności pozwany musiał liczyć się ze skutkiem w postaci odrzucenia jego środka odwoławczego (został on o tym pouczony). Postępowanie sądowe cechuje swoisty formalizm, któremu strony (szczególnie profesjonalści, jakimi są przedsiębiorcy) muszą sprostać. Zawsze winni być oni świadomi swoich obowiązków, a ich należyte wypełnienie stanowi przejaw dbałości o swoje interesy. Rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie, podlegające kontroli instancyjnej, podyktowane było zatem istniejącymi przeszkodami formalnymi dla nadania sprawie dalszego biegu.

Analizując zarzuty zażalenia i badając akta niniejszej sprawy nie sposób oprzeć się wrażeniu, że pozwany korzystając z drogi odwoławczej wobec wielu zapadających w sprawie orzeczeń i wielokrotnie powielając te same lub zbliżone błędy i niedokładności (pomimo licznych zarządzeń i pouczeń), wymagające interwencji Przewodniczącego przed nadaniem biegu takiemu środkowi, nie identyfikuje należycie składanych pism i czynności procesowych.

Z powyższych względów, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc orzeczono, jak wyżej.